

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/1/2018
Identifikačné číslo spisu:	3017200390
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. František Mozner
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3017200390.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti odsúdenému W. O. pre obzvlášť závažný zločin skrátania dane, poplatku a podobnej povinnej platby podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2019 v Bratislave o odvolaní odsúdeného W. O. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 6. decembra 2017, sp. zn. 3Ntc/3/2017, takto

rozhodol:

I. Podľa § 318 ods. 2 Tr. por. per analogiam pokračuje v konaní o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu v Ústí nad Labem z 10. novembra 2014, sp. zn. 50T 2/2013, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 27. februára 2015, sp. zn. 3To 3/2015, ktorými bol W. O. odsúdený za obzvlášť závažný zločin skrátania dane, poplatku a podobnej povinnej platby podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere päť rokov so zaradením na jeho výkon do väznice s dozorom.

II. Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

III. Podľa 19 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov berie späť vzatie osvedčenia Krajským súdom v Ústí nad Labem na vedomie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 6. decembra 2017, sp. zn. 3Ntc/3/2017, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu v Ústí nad Labem z 10. novembra 2014, č. k. 50T 2/2013-1043, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 27. februára 2015, sp. zn. 3To 3/2015, ktorými bol občan Slovenskej republiky W. O. odsúdený za obzvlášť závažný zločin skrátania dane, poplatku a

podobnej povinnej platby podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere päť rokov. Súčasne podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 17 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. odsúdeného na výkon uloženého a uznaného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený W. O. včas odvolanie, v dôvodoch ktorého okrem iného namieta, že krajský súd mal zistiť dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia. Poukazuje pritom na to, že od roku 2015 žije v Českej republike na adrese N. XXX, XXX XX L., s družkou, s ktorou plánujú založenie rodiny. Domnieva sa preto, že postup krajského súdu bol nezákonný aj v tom, že jeho obvyklý pobyt bol určený iba na podklade trvalého pobytu v dome jeho matky, kde býval naposledy v roku 2004. Zdôraznil pritom, že ak by bol o konaní krajského súdu riadne informovaný, vedel by mu predložiť dôkazy preukazujúce, že uvádza pravdu, a miesto jeho obvyklého pobytu by nebolo určené na území Slovenskej republiky. Zároveň poukázal na to, že účelom uznávania a výkonu trestných sankcií spojených s odňatím slobody v inom členskom štáte podľa zák. č. 549/2011 Z. z. je uľahčenie sociálnej nápravy odsúdeného, čo sa nedosiahne, ak bude vykonávať trest mimo územia Českej republiky, kde má družku a všetkých priateľov.

Po predložení predmetnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 29. mája 2018, sp. zn. 2 Urto 1/2018, Podľa § 318 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 244 ods. 4 Tr. por. prerušil konanie o uznaní a výkone predmetného rozsudku Krajského súdu v Ústí nad Labem a Súdnu dvor Európskej únie podal návrh na začatie prejudiciálneho konania o výklade čl. 4 ods. 1 písm. a), ods. 2 a čl. 9 ods. 1 písm. b) rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 327, 5. 12. 2008) v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 [Ú. v. EÚ L 81, 27. 3. 2009 (ďalej len „rámcové rozhodnutie“)].

Následne, listom zo 4. marca 2019 Krajský súd v Ústí nad Labem najvyššiemu súdu oznámil, že berie osvedčenie vydané podľa čl. 4 rámcového rozhodnutia späť. V nadväznosti na to Súdny dvor Európskej únie uznesením z 1. októbra 2019 konanie o návrhu najvyššieho súdu na začatie prejudiciálneho konania zastavil.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. ak justičný orgán štátu pôvodu rozhodne o späťvzátí osvedčenia pred prijatím rozhodnutia o uznaní a výkone, súd vezme späťvzatie uznesením na vedomie.

Z týchto dôvodov najvyšší súd, potom čo pominul dôvod prerušenia konania, rozhodol o pokračovaní v ňom a na podklade odvolania odsúdeného W. O. zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu o uznaní a výkone v Českej republike uloženého trestu odňatia slobody v celom rozsahu a súčasne vzal späťvzatie osvedčenia na vedomie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.